

Късната есен е добро време за проектиране на градината. Готовият гизайн ще позволи изграждането ѝ в ранната пролет. Можем и сега, когато нощните температури не са твърде ниски, да се заемем с основната работа - твърдата част на проекта.

плочи сред тревата

И така, започва се с моделиране на терена, полагане на настилките - алеи и плочници, правене на стълби, зидане на цветарници. Твърдите повърхности са основният хоризонтален елемент на градината, композиционният скелет, на който ще крепи нейният свят.

Моделиране на терена

Започва с решаването на нивата (вертикалната планировка). Ако теренът е наклонен, препоръчително е той да се терасира. Така се използва най-ефективно - с направата на площадки и сектори с разнообразно предназначение, водна каскада и др.

Ако все пак не желаем да терасираме, можем да моделираме терена естетично, но не под форма на откос. Геопластиката дава безкрайни възможности за разхубавяване на пространството - например с изящно оформен релеф, покрит с трева, или изкуствен хълм, който ще послужи и за изолация.

Терасирането може да стане с една по-висока или няколко по-ниски подпорни стени. Това зависи от идеята на проекта и наклона на терена. Обикновено бетоновата основа за подпорната стена е по-широка от нея. Колко дълбока и широка ще бъде тази основа, зависи от височината на самата стена.

Добре е изчисленията да се направят от професионалист, ако стената е по-висока от 80 см или теренът е твърде стръмен.

Нужна е компетентна преценка на натиска на почвата и водата и как да му се противодейства. Подпорната стена се отводнява с дренаж, вървящ хоризонтално зад гърба ѝ. Много е важно също стената да има шапка за предпазване от валежите. Практическите функции не изчерпват значението на подпорните стени. Те могат да бъдат ефектен архитектурен акцент. Правят се от различни материали: студо- и влагоустойчиви тухли, бетонови ивици (за по-ниските стени), но най-често са от бетон, облицован подходящо (с естествен камък например) или се измазват. Много красиви са стените

от суха зидария, но изграждането им е трудоемко и изисква специални умения.

Ситуиране на площадки и пътеки

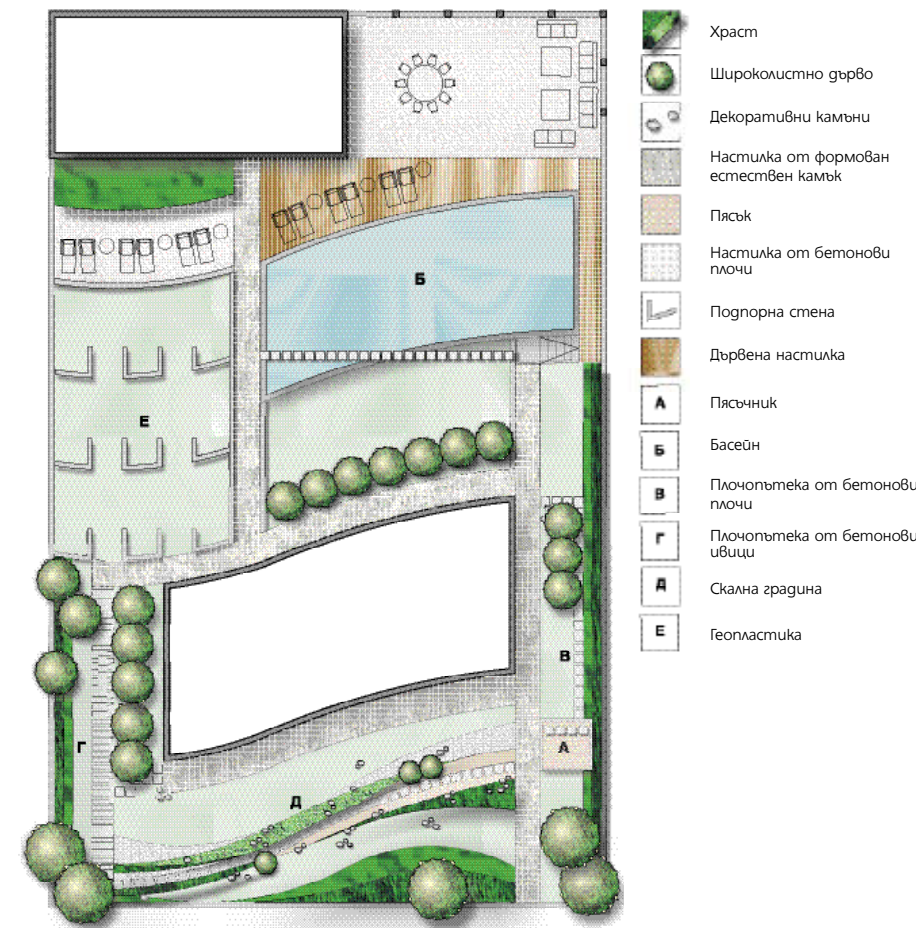
Теренът е вече моделиран. Време е за настилките. Алеите и пътеките от плочи предлагат маршрути за посетителите, отвеждат ги до определени места. Площадките оформят кътове с конкретно предназначение - например за сядане или хранене на открито. Често се съчетават с пергола, беседка или барбекю. Площадките могат да се разположат в по-отдалечен кът или непосредствено до къщата. Големината на градината определя дали ще има една главна алея или повече. Ширината на главната алея (1,20 - 2 м) също зависи от мащаба на градинското пространство. Критерият е: могат ли да се

разхождат двамата по този път. Алеята или води до някакво важно място в градината, или представлява обикновен маршрут. Второстепенните алеи са с ширина 60-80-100 см. В по-малките градини, пък и за разнообразие в големите, са подходящи пътеките от плочи. Те са лека настилка под формата на стъпки, широки 40-50 см.

Видове настилки

Настилките са сами по себе си атрактивни елементи, при това целогодишни. Могат да се проектират така, че да контрастират с растителността - това са правите алеи, тези с бордюри или с някакво окантване. Ако алеята е с тревна фуза, растителността и настилката сякаш се сливат. Разнообразните елементи за ▶

Терасиран наклонен терен. Площадките за сядане, хранене и слънчеви бани са до горната сграда и край басейна. Вляво от него има геопластика. Под долната сграда - скална градина, съчетаваща храсти, филц, пясък и декоративни камъни. Главните алеи са от формован естествен камък, площадките са покрити с дърво или бетонови плочи

настилки позволяват чудесни съчетания. Могат да се използват готови сиви и оцветени бетонови елементи като тухли (6x12x25 см), ивици (10x25x50 см), унипаваж, плочи (3x40x40 см). Естественият камък (пясъчник, гнайс, гранит, шисти) е в свободни форми или формован. Настилките са опесъчана или от филц, от дърво, павета. Разбира се, възможни са комбинации между тези елементи. Сред най-разпространените настилки е тази от естествени плочи с неправилна форма. При нея се използват некантирани и полуобработени плочи, чиито фуги образуват паяжиновидна структура. При тях трябва да се избягва пресичане на повече от три фуги, вдълбнати или остроръбести плочи.

Плочниците от четириъгълни плочи с кратни помежду си размери излъчват строга красота. Те могат да бъдат от бетонови елементи или от естествен обработен камък. Ако искаме да слеем настилната с тревата, трябва да начупим ограничителната линия. При плочопътеките плочите се нареждат на известно разстояние една от друга и така наподобяват отделни стъпки. Плочите са правоъгълни, квадратни или в естествената си неправилна форма. Подреждат се една след друга или се разместват странично. Могат да се използват и перфорирани бетонови елементи или да се нареди настилка от плочи, но с по-големи фуги - 3-6 см. Затревяването при тези пътеки

олекотява настилките, превръща ги в проходими зелени площи.

Изграждане на настилките

Когато се изграждат алеи и площадки, първо се изкопава 20-30 см дълбоко легло. След това повърхността му се трамбова, за да се уплътни добре. Полага се един слой баластра или филц с дебелина 8-10 см. За фино погравняване на подложката се слага следващият слой - 3-5 см пясък. Бетоновите елементи или естественият камък се слагат най-отгоре върху 2-5 см слой от земновлажен разтвор (1:3 цимент и пясък). Ако се предвижда преминаване на коли, настилната трябва да се подсили - под нея се слага бетон. Отделните плочи се захващат също със земновлажен разтвор или се полагат направо върху пясъчно легло. С времето тревата и заобикалящата растителност ги захващат здраво. Отводняването на настилната е задължително. За целта се прави лек наклон (1-3%) - така дъждовната и снежната вода отиват към тревните площи или към сифон. Колкото настилната е по-гладка (например керамика, гранитогрес), толкова оттичането е по-лесно и необходимият наклон е по-малък, и обратното. Също така, колкото по-голяма площ отводняваме, толкова по-голям наклон ни е нужен. Ако градината е пейзажна и на стръмен терен, алеите могат да бъдат и с по-голям наклон.